

Vi er tit ulykkelige over den stive paragrafryteragtige facon, der lægges for dagen. Jeg tror desværre, det drejer sig om en mentalitetsændring, der er behov for, mindre opportunisme, mere individualitet, mere villighed til at skønne og fortolke de givne paragraffer udvidende og mildt frem for indskrænkende og strengt.

Derfor har vi også sympati for intentionerne bag dette forslag. Vi synes også, at forarbejderne, altså bemærkningerne, til dette forslag er lovlig knappe, og vi er ikke helt overbeviste om, at der vil komme den gavn ud af det, som forslagsstillerne tænker sig.

Det er sandelig ikke økonomien, som hr. Skaarup pegede på, som gør os betænkelige, for bare at skaffe et menneske mere ret og rimelighed er en meget stor sum værd, men igen må jeg sige som ved det foregående forslag, at vi vil afvente forslagsstillerens nærmere redegørelse under udvalgsarbejdet, før vi tager endelig stilling. Som det ligger i øjeblikket, er sympatien stor og skepsisen ikke helt ringe.

Elisabeth Arnold (RV):

Med det foreliggende forslag foreslår Enhedslisten, at det skal være muligt at indkalde vidner, eksperter og dokumentarister til behandlinger af asylansøgninger i Flygtningenævnet, og så hører vi fra ministeren, at denne mulighed allerede foreligger. Det vil altså sige, at der synes at være en vis klarhed om, hvordan nævnet egentlig fungerer, og det synes jeg, vi skal tage som et udgangspunkt til at få en diskussion i Retsudvalget i Folketinget om, hvordan Flygtningenævnet egentlig fungerer.

Jeg ved, der har været en invitation fra Flygtningenævnet til, at Retsudvalgets medlemmer kan komme på besøg og tale med Flygtningenævnet og få at vide, hvordan de fungerer, hvordan deres ressourcer er, hvordan deres procedurer er, og det synes jeg vi skal bruge det her forslag som udgangspunkt for. Der er åbenbart ikke fuld viden om, hvordan Flygtningenævnet fungerer, jeg ved det heller ikke, men at hr. Søren Søndergaard heller ikke ved det, kommer nu lidt bag på mig.

Men jeg synes, vi skal tage det her som udgangspunkt for at få en nøjere beskrivelse af, hvordan Flygtningenævnet fungerer, så vi alle sammen får hævet vores vidensniveau om det. Ingen af os kan være tjent med, at et så vigtigt organ som Flygtningenævnet ikke fungerer optimalt.

Jann Sjørnsen (KRF):

Enhedslisten foreslår en reform af proceduren i Flygtningenævnet, og den reform bliver så beskrevet på, ja, undskyld jeg siger det, nogle meget, meget få linjer. Det er så, hvad det er.

Jeg må sige, at sådan som jeg har læst beslutningsforslaget, kan jeg ikke andet end give ministeren og nogle andre ordførere ret og sige, det er overflødigt. Jeg kunne have forstået, hvis Enhedslisten havde fremsat et forslag om, at asylansøgere advokater skulle have ret til føre vidner for Flygtningenævnet, hvis de ønskede det, for så var der tale om noget nyt. Men det kan jeg simpelt hen ikke læse ud af forslaget.

Derfor må jeg sige, at hvis det blot drejer sig om, som der står i bemærkningerne, at der gennem lovgivningen skal åbnes mulighed for, at der kan indkaldes vidner, eksperter og lignende, så Flygtningenævnets medlemmer på basis af skriftligt materiale, og hvad der i øvrigt ligger i sagen, får mulighed for at få uddybet og nuanceret oplysningerne, er det ikke andet end det, Flygtningenævnet har mulighed for i dag. Hvis forslagsstillerne derimod tænker på, at man skulle give nogle rettigheder til asylansøgere og imødekomme deres ønske om vidneførelse osv., taler vi jo om noget helt andet, og så må vi i givet fald se et andet forslag fra Enhedslisten.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Søren Søndergaard.

Søren Søndergaard (EL):

I dag foregår en normal asylsag sådan, at advokaten og repræsentanten for Udlændingestyrelsen og ansøgeren sidder over for nævnet. Forud er gået fremsendelse af eventuelt skriftligt materiale i sagen, herunder hvad advokaten måtte være fremkommet med af kommentarer til sagsfremstillingen, og ifølge udlændingeloven og forretningsordenen er der derudover mulighed for, hvis nævnet tillader det – hvis nævnet tillader det – at inddrage sagkyndige.

Det problem, som asyladvokaterne oplever, er, at der har udviklet sig en praksis i nævnssa-gerne for ikke at inddrage sagkyndige, og det er udgangspunktet for forslaget. Vi har selvfølgelig spurgt os lidt for, og vi kan sige, at i den seneste periode kan antallet af sager, hvor der er blevet inddraget sagkyndige, tælles på meget, meget få hænder. I den situation er det nødvendigt at bryde med den tradition, at nævnet beslutter, at der ikke kan gives tilladelse til, at der føres sag-